

Rzeki karpackie - czysta Natura 2000

Jasiołka PLH180011

fol. T. Wilk

Natura 2000 - europejska sieć

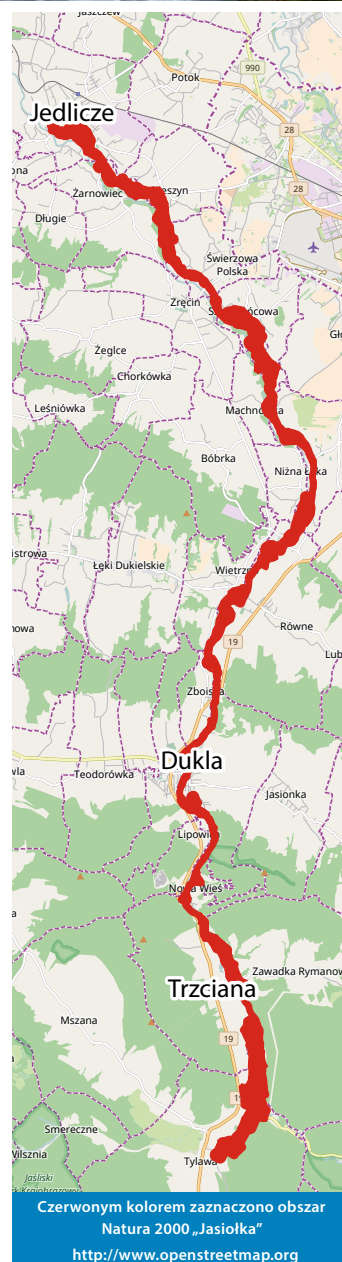
Obszary Natura 2000 chronią gatunki oraz ich miejsca występowania, a także siedliska przyrodnicze istotne dla Europy. Gatunki te oraz siedliska przyrodnicze wymienione są w Dyrektywie Ptasiej. W stosunku do obszarów Natura 2000 specyficzny jest też reżim ochronny – brak listy konkretnych zakazów, ochrona jest ukierunkowana na to, co w danym terenie jest cenne. W stosunku do tych tzw. „naturowych” organizmów czy ich siedlisk zabrania się podejmowania działań, które mogą na nie negatywnie oddziaływać. Każdy obszar jest więc traktowany indywidualnie, ma specyficzny charakter, inne gatunki czy siedliska przyrodnicze są w nim chronione. Przedmioty ochrony obszaru są wskazane w tzw. Standardowym Formularzu Danych (SDF). Dla każdego obszaru Natura 2000 sporządzany jest plan zadań ochronnych, czyli dokument, w który wpisane są cele ochrony obszaru oraz zagrożenia dla obszaru. W tworzenie takiego dokumentu może zaangażować się każda zainteresowana osoba, biorąc udział w spotkaniach Zespołu Lokalnej Współpracy. Plan zadań ochronnych sporządzany jest na okres 10 lat.

Logo Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000

Obszar Natura 2000 Jasiołka PLH180011 w pigułce

Nazwa	Jasiołka
Kod obszaru:	PLH180011
Data wyznaczenia:	2009-03-06
Rodzaj ochrony:	Dyrektywa siedliskowa
Powierzchnia [ha]	686,73
Położenie	
województwo:	podkarpackie
powiaty:	krośnieński
gminy:	Jedlicze, Miejsce Piastowe, Dukla, Chorkówka

Cechą charakterystyczną cieków górskich jest zmienność przepływów, gwałtowne wzbieranie po opadach, transportowanie przez nie dużych ilości żwirowego rumowiska oraz silna erozja brzegów i dna. Dynamika rzek górskich skutkuje ciągłymi przekształceniami ich koryt, co jest zjawiskiem zapewniającym dużą bioróżnorodność ekosystemów rzecznych. Podstawowym celem ochrony obszaru Natura 2000 Jasiołka PLH180011 jest zachowanie doliny rzeki podgórskiej z naturalnym korytem i typowymi siedliskami nadrzeczными oraz fauną właściwą dla siedlisk wodnych i ziemno-wodnych. Nad rzekami górskimi wykształca się charakterystyczny układ roślinności. Od strony wody często występują nagie kamieńce, które porasta roślinność pionierska, a w miarę oddalania się od rzeki zaczynają wkraczać zarośla wrzesniowe, następnie zarośla wierzbowe, a ostatnim stadium sukcesji jest las łęgowy. Główne zasoby siedlisk nakamieńcowych zlokalizowane są w górnym odcinku Jasiołki, powyżej Dukli. Łęgi nad Jasiołką występują wzdłuż koryta tworząc szereg płatów, z których największe znajdują się w środkowym i dolnym biegu rzeki. Są one typowo wykształcone. W warstwie drzew dominują wierzby krucha i biała oraz olsze szara i czarna.

Dofinansowano ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Za treść opracowanych materiałów odpowiada wyłącznie Fundacja Wspierania Inicjatyw Ekologicznych, ul. Józefitów 4/2, 30-039 Kraków, www.fwie.pl.

Unia Europejska
Fundusz Spójności

Siedliska chronione w obszarze Natura 2000 Jasiołka PLH180011

Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków (kod 3220)

fol. P. Nejfeld

Za siedlisko uznaje się odcinek łożyska rzeki (koryto wraz z terenem zalewowym), gdzie są wyraźnie wykształcone kamieńce, o szerokości przynajmniej kilku metrów, wraz z ewentualnymi wyspami położonymi w nurcie rzeki. Zajmują różne areaty: od niewielkich odsypów w zakolach potoków, po rozległe, liczone nawet w hektarach powierzchnie na roztokowych (wielonurtowych z odsypami śródkorytowymi) odcinkach rzek. Miejsca te charakteryzują się dużym nasłonecznieniem i zmiennym uwilgotnieniem oraz sezonowymi zmianami poziomu wody. Zmienny jest również charakter pokrywy roślinnej, wykazującej różny stopień zwarcia. Skład gatunkowy jest często przypadkowy, pojawiają się gatunki zwirowiskowe, górskie, naskalne, łąkowe a nawet zaroślowe, których nasiona przynoszone są wraz z falą powodziową z górnego biegu rzeki.

Zarośla wrześni na kamieńcach i zwirowiskach górskich potoków (kod 3230)

fol. J. Perzanowska

Zarośla wrześniowe zajmują zwykle niewielkie powierzchnie na utrwalonych i świeżych kamieńcach nad rzekami, w strefie corocznych zalewów. Ich występowanie jest zmienne w czasie i uzależnione od swobodnego przemieszczania materiału skalnego, tworzenia się łąk zwirowisk i utrzymującej się znacznej wilgotności podłoża. Siedlisko to tworzy głównie września pobrażna, a oprócz niej różne gatunki wierzb (zwłaszcza wierzby siwej) oraz rośliny zielne. Są to krótko-trwałe stadia sukcesyjne (długość życia krzewu wrześni to około 10 lat), zastępowane w wyniku stabilizacji koryta rzeki i braku zalewów, przez zarośla wierzbowe, a następnie olszynkę karpacką.

Zarośla wierzbowe na kamieńcach i zwirowiskach górskich potoków (kod 3240)

fol. J. Perzanowska

Występują w postaci pasów i dużych kęp wzdłuż górskich odcinków rzeki i potoków, na zwirowiskach i ustalonych wysepkach, w miejscach o w miarę wyrównanych stosunkach wodnych z występującymi co roku letnimi zalewami. Tworzone są przez różne gatunki wierzb (głównie wierzbę siwą), z udziałem olchy i brzozy. Występuje tu również września pobrażna i inne gatunki krzewiaste. Pokrycie roślinnością osiąga tu zwykle pełne zwarcie.

Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (kod 6510)

fol. J. Perzanowska

Są to bujne, wielokośne, dobrze nawożone łąki rozwijające się na żyznych glebach o umiarkowanej wilgotności. Występują na terasach zalewowych niższych odcinków rzek, łagodnie nachylonych zboczach wzdłuż szerokich dolin rzecznych, a także w obrębie wsi, w których utrzymała się tradycyjna hodowla zwierząt. Dominują tu różne gatunki traw, m.in. rajgras wyniosły, kupkówka pospolita. Występują tu także rośliny motylkowe: wyka ptasia, koniczyzna łąkowa

Łąki wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe i olsy źródłiskowe (kod *91E0)

fol. R. Koryga

Siedlisko związane z dolinami rzek i potoków, źródłiskami i miejscami o wysokim poziomie wód gruntowych oraz w miejscach, gdzie ukształtowanie terenu powoduje powstawanie zastoisk wód opadowych. Występuje w postaci wąskich pasów ciągnących się wzdłuż rzek, a także niewielkich płątów otoczonych innymi zbiorowiskami roślinnymi. Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje nadrzeczne zbiorowiska leśne, budowane przez takie gatunki, jak: olsze, jesiony, wierzby i topole. W regionie alpejskim zidentyfikowano 3 podtypy tego siedliska: podgórski łąk jesionowy, nadrzeczną olszynę górską (zwaną olszynką karpacką) i górską olszynę bagienną. W drzewostanie łąki podgórskiego zwykle dominuje jesion wyniosły. W górskiej olszynie bagienną oraz olszynie karpackiej zdecydowanie króluje olsza szara. Licznie reprezentowane są inne gatunki żyznych lasów liściastych, takie jak: wiąz górski, klon jawor i klon pospolity, lipa, a w wyższych położeniach również jodła i świerk. Zwarcie koron jest słabe, co skutkuje bujnym rozwojem podszytu oraz runa z gatunkami wilgociolubnymi i ziółoroślowymi.

Rzeki Karpackie - czysta Natura 2000

www.rzekikarpackie.fwie.pl

Co tydzień do 31.12.2018
nagrada w konkursie na:

www.facebook.com/RzekiKarpackie

Projekt objęty wsparciem merytorycznym:
RDOŚ w Krakowie, RDOŚ w Rzeszowie

